

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712209034
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8712209034.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej, v právnej veci žalobcu T. F., W.. XX.XX.XXXX, F. U. T., W. G. C. Č.. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Milanom Sivým, advokátom, so sídlom v Poprade, na Námestí sv. Egídia č. 3006/116, proti žalovanému Prešovský samosprávny kraj, so sídlom v Prešove, Námestie mieru č. 2, o zaplatenie sumy 23 600.- € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, zo dňa 30.11.2017 č. k. 12C/123/2012-397 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 23 600.- € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 29.06.2012 do zaplatenia. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Štátu náhradu trov nepriznal.
2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej medzitymným rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 10.02.2014 č. k. 12C/123/2012-199 právoplatným dňa 19.03.2014 bola žaloba čo do základu uznaná za dôvodnú.
3. V priebehu konania v súlade s prednesmi strán na posúdenie odbornej otázky bolo nariadené znalecké dokazovanie a vykonané dokazovanie oboznámením znaleckého posudku znalca K.. R. A., znaleckého posudku znalca K.. Y. M., kontrolného znaleckého posudku v znení dodatku č. 1 znalca K.. R. S., T..
4. Dňa 24.05.2012 pod č. 99/2012 vyhotovil znalec z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, K.. R. A., znalecký posudok, ktorým vyčíslil všeobecnú hodnotu stavieb a pozemkov spolu na 33 300.- €, nájmu pozemkov ročne na 2 200.- € a všeobecnú hodnotu práv a závad v súvislosti s parcelami č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX zapísanými na LV č. XXXX k. ú. U., v sume 23 600.- €.
5. Znalec K.. Y. M. v znaleckom posudku zo dňa 08.06.2015 pod č. 174/2015 stanovil výšku všeobecnej hodnoty práv a závad na 8 600.- €, všeobecnú hodnotu nájmu pozemkov za rok na 900.- € a výšku náhrady za zriadenie vecného bremena stanovil na 8 600.- € s tým, že všeobecná hodnota nájmu - ročný záber za pozemky predstavuje 900.- €. Znalec zdôvodnil rozdiel vo výške náhrady za zriadenie vecného bremena a stanovenie všeobecnej hodnoty nájmu oproti znaleckému posudku K.. A. tak, že hodnotené pozemky sú v odľahlej poľnohospodárskej polohe bez možnosti napojenia na inžinierske siete zastavané verejnou komunikáciou. Predpokladaná ročná strata bez zohľadnenia závary pri predpokladanom účele využitia pozemkov v zmysle schváleného územného plánu - verejná komunikácia bola znalcom odhadnutá na 50% oproti 15% v znaleckom posudku K.. A.. Možnosť výnosu formou prenájmu pozemku v lokalite poľnohospodárskej s účelom využitia na výstavbu verejnej komunikácie znalec nepredpokladá takmer celoročne (85%). Obmedzenie z titulu závary stanovil vo výške 100% vzhľadom k tomu, že celý

pozemok je zaťažený bez možnosti jeho ďalšieho využitia terajším vlastníkom (oproti 70% v znaleckom posudku K.. A.). Pri stanovení všeobecnej hodnoty nájmu - rozdiel v období predpokladanej návratnosti investície bolo znalcom stanovené obdobie cca 30 rokov vzhľadom na to, že sa jedná o pozemky umiestnené v nevhodnej časti mimo sídla v odľahlej polohe s obmedzenými možnosťami napojenia na technickú infraštruktúru.

6. Dňa 25.11.2016 spracoval pod č. 220/2016 na stanovenie výšky jednorazovej náhrady za vecné bremeno kontrolný znalecký posudok znalec K.. R. S., T.. Vyčíslil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti metódou polohovej diferenciacie na 25 148,64.- € a porovnávacou metódou na 52 401,66.- €. Znalec pre výpočet všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti použil porovnávaciu metódu. Výšku nájmu za rok vyčíslil na 3 134,05.- € a všeobecnú hodnotu jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena na 17,74.- € za m². Všeobecnú hodnotu závad (jednorazovej odplaty vecného bremena) vyčíslil v sume 15 366,20.- €, po zaokrúhlení 15 400.- € (866 m² x 17,74.- €).

7. K znaleckému posudku K.. R. A. zaujal stanovisko, že hodnota pozemku podľa tohto posudku je vypočítaná metódou polohovej diferenciacie a následne z nej je vypočítaný nájom a hodnota vecného bremena. Porovnávací metóda nebola uplatnená. Pri vecnom bremene bola odhadovaná strata 15%, čo podľa názoru znalca je na súčasné ekonomické pomery nízka. Podstatný rozdiel je v hodnote pozemku za 1 m², tento vychádza z východiskovej hodnoty pre dané miesto a od neho sa odvíja nájom a hodnota vecného bremena.

8. K znaleckému posudku K.. M. zaujal stanovisko, že tento hodnotu pozemku vypočítava metódou polohovej diferenciacie a porovnávacou metódou. Nájom v zmysle vyhlášky je vypočítaný z hodnoty pozemku v zmysle metódy polohovej diferenciacie na 26,22.- € za 1 m². Do výpočtu nájmu je braná hodnota nižšia a nie zistená a vypočítaná metódou porovnávacou (34,13.- € za 1 m²). Pri vecnom bremene bola odhadovaná strata 50% a obmedzenia z titulu závary 100%. Podmienka, ktorú uvádza znalec K.. S., že strata + obmedzenie je menšie, nanajvýš rovné 100% nie je splnená (50% strata, 100% obmedzenie = 150%).

9. Znalec K.. R. S. dňa 21.02.2017 súdu na základe pripomienok žalobcu predložil doplnenie č. 1 k znaleckému posudku č. 220/2016. V doplnení opravil časť týkajúcu sa bodu 4.1.4 - budúci znížený odčerpateľný zdroj, obmedzenie z titulu závary : skutočné : zo sumy 50% na sumu 100% a následné výpočty z tejto zmeny vyplývajúce. Takto ustálil všeobecnú hodnotu jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena na 35,49.- € za 1 m² a vecnej hodnoty závad/ jednorazovej odplaty vecného bremena na sumu 30 700.- €. Upresnil svoje vyjadrenie k znaleckému posudku K.. Y. M. tak, že pri vecnom bremene bola odhadovaná strata 50% a obmedzenie z titulu závary 100%. Podmienka, ktorú uvádza vo svojom znaleckom posudku, že strata + obmedzenie je menšia, nanajvýš rovná 100% je splnená, pretože program zobral pre výpočet a splnenie podmienky len 50%.

10. S prihladnutím na vyššie uvedené, súd prvej inštancie mal za preukázané, že žaloba je dôvodná. V tejto súvislosti poukázal na konštantnú judikatúru súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, vo veci 5Co/267/2016, podľa ktorej pri zriaďovaní vecných bremien na základe zákona je nárok na náhradu jednorazový, premlčuje sa a má ho len prvý vlastník po vzniku zákonného vecného bremena. Žalobca nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnostiam na základe kúpnych zmlúv uzavretých v roku 2006 a 2007. K zriadeniu vecného bremena zo zákona došlo dňom 01.09.2009, teda v čase kedy žalobca bol vlastníkom nehnuteľností. Prislúcha mu preto jednorazová náhrada. Výška jednorazovej náhrady bola vyčíslená v 3 znaleckých posudkoch rozdielne. Súd vzal za najhodnovernejšie vyčíslenie náhrady v kontrolnom znaleckom posudku K.. S., ktorého posudok v znení dodatku sa pokladá za najkomplexnejší. V tomto posudku znalec vyčíslil náhradu na 30 700.- €. Znalec zároveň zaujal stanovisko k posudkom znalcov K.. A. a K.. M. a s prihladnutím k námietkam žalobcu v dodatku č. 1 opravil výšku jednorazovej odplaty vecného bremena oproti pôvodnému záveru. Išlo o chybný numerický výpočet na základe nesprávne dosadeného východiskového údajov v bode 4.1.4 posudku. K obdobnému záveru, aj keď z čiastočne iných východiskových údajov, dospel aj znalec K.. A.. Žalovaný znalecký posudok K.. S. odmietol, pričom však ako jediný argument zmätočnosti posudku uplatnil zvýšenie náhrady v dodatku č. 1 na dvojnásobok. Tak kontrolný znalec po oprave, ako aj znalec K.. M., pri tom vychádzali z rovnakého základu pri budúcom zníženom odčerpateľnom zdroji (bod 4.1.4 posudkov, skutočné obmedzenie z titulu závary 100%, prepočet 50%). Pretože uplatnený nárok čo do výšky neprevyšuje náhradu stanovenú znaleckým posudkom, súd žalobe žalobcu vyhovel.

11. V zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nesmie byť výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov v rozopre s dobrými mravmi. Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne, so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách

sporu s prihladením na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Súd nezistil zákonný dôvod pre zníženie priznanej náhrady na 1 s poukazom na rozpor s dobrými mravmi. Žalobca nadobudol nehnuteľnosť zastavanú cestným telesom, pričom predmetnú stavbu je možné kvalifikovať ako stavbu neoprávnenú, pretože bola postavená na pozemkoch, ku ktorým stavebník nemal vlastnícke právo. Až v roku 2009 zákonodarca existujúci stav legalizoval zriadením zákonného vecného bremena. Sám zákonodarca pripustil možnosť finančnej náhrady v prospech vlastníka pozemku, ktorá v súdnej praxi bola ustálená ako náhrada jednorazová. Právo žalobcu na finančnú náhradu z titulu obmedzenia vlastníctva súd podrobne odôvodnil vo svojom medzitimnom rozsudku. Výkon práva žalobcu ako vlastníka pozemku na finančnú náhradu preto nie je možné definovať ako zneužitie práva či výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Pri takomto zistení by prichádzalo do úvahy odopretie právnej ochrany, nie uplatnenie moderačného práva a vyslovenie neplatnosti právneho úkonu, čo žalovaný v konaní po vydaní medzitimného rozsudku ani netvrdil. Nie je preto dôvod akýmkoľvek spôsobom moderovať výšku uplatnenej náhrady tak ako to napríklad pripúšťa ust. § 450 Občianskeho zákonníka pri náhrade škody a iné.

12. O úroku z omeškania bolo rozhodnuté podľa ust. § 517 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení. Žalobca si nárok na finančnú náhradu uplatnil voči žalovanému písomne dňa 28.05.2012, a to v lehote 7 dní od doručenia výzvy. Žalovaný sa dostal do omeškania s peňažnou náhradou minimálne odo dňa, od ktorého si žalobca úrok z omeškania uplatnil.

13. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 a § 262 CSP.

14. Čo sa týka náhrady trov štátu vzniknutých uhradením znalečného z rozpočtových prostriedkov štátu, súd túto náhradu nepriznal s odkazom na pôvodné ust. § 148 OSP a ust. § 257 CSP.

15. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalobcovi bola priznaná 1 výšky náhrady vypočítanej znalcom K.. M. v zmysle znaleckého posudku č. 174/2015 zo dňa 08.06.2015. Alternatívne požadoval rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že medzitimným rozsudkom bolo rozhodnuté o dôvodnosti základu žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie finančnej náhrady za zriadené vecné bremeno. V priebehu ďalšieho konania sa riešila už iba finančná výška nároku. V priebehu celého civilného konania boli na výpočet výšky náhrady vypracované 3 znalecké posudky. Za najhodnovernejší a najkomplexnejší sa považoval kontrolný znalecký posudok vypracovaný K.. S.. Znalec K.. S. vypočítal v znaleckom posudku číslo 220/2016 zo dňa 25.11.2016 hodnotu jednorazovej odplaty vecného bremena vo výške 15 366,20.- €. Žalovanému nebolo známe z doručenej písomnej komunikácie z akého dôvodu znalec vyhotovil dodatok zo dňa 21.02.2017, ktorým povýšil hodnotu tejto odplaty o dvojnásobok. Odvolateľ si všimol zároveň, že zatiaľ čo v stanovisku k znaleckému posudku K.. M. kontrolný znalec uviedol, že podmienka strata + obmedzenie je menšie, nanajvýš rovné 100%, nie je splnená, v doplnení svojho posudku to opravil na to, že táto podmienka splnená je. Kontrolný znalec aj napriek tomu, že uviedol, že znalecký posudok K.. M., ktorý žalovaný považoval za najhodnovernejší, bol vypracovaný v zmysle platnej vyhlášky č. 492/2004 Z.z., nijako sa nezaoberal zdôvodnením tak obrovských rozdielov pri výpočtoch. Z týchto dôvodov žalovaný považuje tento znalecký posudok za zmätočný, a preto nie je možné ho využiť pre daný právny vzťah medzi stranami sporu. Pri zriaďovaní vecných bremien na základe zákona je nárok jednorazový, premlčuje sa a má ho len prvý vlastník nehnuteľnosti po vzniku zákonného vecného bremena. Musí byť predsa rozdiel medzi postihom za oprávnené užívanie veci v dôsledku vecného bremena a za neoprávnené užívanie, ako je to pri bezdôvodnom obohatení, pri ktorom svedčí vlastníkom pozemkov skôr opakovaná náhrada vo výške primeraného nájomného. Pokiaľ sa v rozhodnutí uvádza, že nie je možné pri posudzovaní výšky nároku uplatniť moderačné právo, v tejto súvislosti žalovaný odkázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove v inej, no obdobnej veci náhrady za vecné bremeno zriadené zákonom č. 66/2009 Z.z. Ide o konanie vedené pod sp. zn. 3Co/60/2015 a uznesenie je zo dňa 22.07.2015. V ňom odvolací súd dáva návod k tomu, že pokiaľ žalovaný mal určité námietky ohľadom skupovania pozemkov žalobcom za účelom získavania iného plnenia ako uplatňovania si náhrady za užívanie predmetných nehnuteľností, môže to mať vplyv iba na výšku priznanej náhrady, nie však čo do základu nároku. Žalovaný je toho názoru, že minimálne k prihladeniu na výšku uplatňovaného nároku žalobcu by sa výška nároku mala posudzovať a aplikovať spolu s uplatňovaným princípom spravodlivého usporiadania veci ako základného princípu pri riešení súdnych sporov. Pokiaľ si žalobca uplatňuje takto vysokú náhradu za zriadené vecné bremeno, žalovaný to považuje za priečiace sa verejnému záujmu. Žalobca v čase kúpy vedel, že nadobúda pozemky, ktoré sú zastavané pozemnou komunikáciou, a že ich využitie je značne obmedzené, a napriek tomu dobrovoľne pristúpil k ich kúpe. Ak sa predáva taký pozemok, na ktorom stojí stavba patriaca inému vlastníkovi, nepochybne sa to premietne do nižšej kúpnej ceny, čím je nadobúdateľ pozemku zvýhodnený. Nejedná sa o neoprávnenú stavbu, ide o osobitný prípad zabratia

pozemkov a nemožno ho stotožňovať čo do výšky nároku s prípadom typicky neoprávneného zabratia pozemku pôvodnému vlastníkovi bez jeho súhlasu a postavenia stavby slúžiacej niekomu inému. Daná komunikácia slúžila aj pôvodnému vlastníkovi pozemku ako aj jeho právnym nástupcom. Žalovaný nemal možnosť odmietnuť nadobudnutie vlastníckeho práva k cestám 2. a 3. triedy, ktoré nadobudol priamo zo zákona od štátu. Tieto skutočnosti mali byť zohľadnené pri posudzovaní nároku žalobcu. Ide o skutočnosti, ktoré sú vadami, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože princíp spravodlivého usporiadania veci by mal byť zásadný pri hodnotení každého právneho vzťahu a má prioritu pred zákonom, nakoľko predstavuje najvšeobecnejšiu hodnotu každého právneho štátu.

16. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

17. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, §380 a §381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

18. V konaní sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa týchto skutkových a právnych zistení nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

19. Vo veci nie je možné stotožniť sa s tvrdením spochybňujúcim správnosť znaleckého posudku a jeho doplnku, vypracovaného znalcom K.. R. S., T.. Tento znalec pri výpočte jednorazovej odplaty vecného bremena vychádzal z hodnoty pozemkov vypočítanej porovnávacou metódou na rozdiel od znalca K.. Y. M., používajúceho pri tomto výpočte metódu polohovú. Znalec K.. Y. M. nemožnosť použitia porovnávej metódy odôvodnil tým, že v súčasnosti ponúkaný predaj pozemkov v danej lokalite a v okolí je na základe údajov zistených z ponuky realitných kancelárií za lukratívne pozemky s možnosťou okamžitej výstavby rodinných domov, resp. inej výstavby občianskej vybavenosti v rozpätí od 80.- až 100.- € za 1 m², pričom ide o pozemky bez akéhokoľvek zaťaženia, resp. obmedzenia. Ohodnocovaný pozemok je obmedzený v celej výmere cestnou stavbou a predložené podklady pre prevod pozemkov v porovnateľnej lokalite k. ú. U. dokladujú výkup pozemkov majetkovej prípravy cesty, pozemkov bez zaťaženia, resp. obmedzenia, len s obmedzením novej zástavby na základe územného plánu alebo rozhodnutia o umiestnení stavby. Toto tvrdenie odporuje predloženým prílohám pripojeným k znaleckému posudku. Z 3 kúpnych zmlúv uzavretých v dňoch 02.11.2011 a 27.10.2011, kde ako kupujúci vystupovala Slovenská republika - Slovenská správa ciest Bratislava vyplynulo, že ich predmetom bola kúpa nehnuteľností pre účely majetkovoprávneho vysporiadania stavby I/18 Poprad. Kúpna cena za 1 m² bola dohodnutá vo výške 84,14.- €. Je teda nepochybné, že znalec mal k dispozícii materiál umožňujúci použitie porovnávej metódy na výpočet. Použitie porovnávej metódy, ak je to možné, je bez akýchkoľvek pochybností spravodlivejšie, nakoľko zohľadňuje trhovú hodnotu porovnateľných nehnuteľností v určitej lokalite. Stanovenie jednorazovej odplaty vecného bremena znalcom K.. R. S. vo výške 30 700.- € na základe metódy porovnávej je správne.

20. Pokiaľ ide o rozdiely vo výške jednorazovej odplaty vecného bremena v znaleckom posudku K.. R. S. v porovnaní s jeho doplnkom, k týmto došlo len chybným výpočtom v dôsledku nesprávne dosadeného východiskového údajá v bode 4.1.4 posudku. Znalec v znaleckom posudku skonštatoval, že pozemky vo vlastníctve žalobcu sú zastavané cestným telesom a ich iné využitie sa nedá predpokladať. Ďalej skonštatoval, že maximálna hodnota odhadovaného obmedzenia, resp. totálne obmedzenie nastáva najčastejšie v prípadoch, keď celý pozemok je zaťažený bez možnosti jeho ďalšieho využitia vlastníkom. Napriek tomuto konštatovaniu o nemožnosti ďalšieho využitia pozemkov žalobcom, skutočné obmedzenie z titulu závy stanovil na 50%. Išlo teda o zrejmu nesprávnosť, ktorú znalec odstránil v doplnku k znaleckému posudku, v ktorom skutočné obmedzenie z titulu závy stanovil na správnych 100%. Skutočné obmedzenie z titulu závy v rozsahu 100% určil i znalec K.. Y. M. vo svojom znaleckom posudku.

21. Keďže zo všeobecnej hodnoty jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena stanovenej znalcom K.. R. S. na sumu 30 700.- € žalobca žiadal priznať len čiastku 23 600.- €, súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalobcovi priznal len ním požadovanú sumu 23 600.- € spolu s príslušným úrokom z omeškania a na jej zaplatenie zaviazal žalovaného. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

22. Zároveň úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

23. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).